

گفت‌وگوی صبا با عوامل فیلم سینمایی نذر بی بی

باورهایی که از مرز تاریخ گذر کرده‌اند

محمد کریمی:

به دنبال گیشه نیستم

از چگونگی ورودتان به سینما و مسیری که تا این لحظه پیموده‌اید بگویید.

من به دلیل عشق به مطبوعات و حضور پدرم در عرصه مطبوعات در این رشته فعالیت کردم و در کنار فعالیتم به عنوان رئیس مطبوعات شهرستان تهران و در هیئت پهلوانی استان تهران نیز فعالیت دارم. همینطور از کودکی در کنار ورزش به رشته هنر علاقه‌مند بودم و در دانشکده سوره تحصیلاتم را ادامه دادم و لیسانس کارگردانی گرفتم. علت اینکه به سمت سینما آمدم این بود که دوست داشتم که به عشق پدرم پاسخ بدهم و به تولید فیلم در زمینه ورزش زورخانه‌ای پردازم. از آنجایی که مقام معظم رهبری نیز دستور احیای ورزش زورخانه‌ای را صادر کرده بودند و گسترش فرهنگ علوی نیز در دستور کارمان بود تصمیم گرفتم با شروع فعالیتم در عرصه سینما به سراغ ورزش پهلوانی بروم و فیلم «پهلوان هرگز نمی‌میرد» را تهیه و کارگردانی کردم که به توفیقات بسیاری دست پیدا کرد. بعد از آن تصمیم گرفتم حداقل سالی یک فیلم در زمینه ورزش‌های پهلوانی تولید کنم. در اکثر فیلم‌ها و سریال‌های تلویزیونی ورزش زورخانه‌ای به طور جدی دیده نمی‌شود و گاهی در فیلم‌ها به تمسخر گرفته می‌شود لذا تصمیم گرفتم فیلمی تولید کنم که این ورزش در آن به صورت واقعی و اصولی به تصویر کشیده شود. به همین علت تمام فیلم‌هایی که تا امروز تولید کرده‌ام که حدود ۷ فیلم بلند داستانی هستند و بیش از ۱۵ مستند و کارهای ترکیبی هستند، در خط اصلی خود به ورزش باستانی می‌پردازند و اگر رد پای از ورزش زورخانه‌ای در مطبوعات و کارهای تصویری می‌بینید اسم یکی از برادران کریمی امضای آن کار است. یکی از مسرات من این است که به تأکيدات مقام معظم رهبری جامعه عمل پوشانیدیم و علاوه بر اینکه ورزش پهلوانی را به صورت واقعی به نمایش در آورده‌ام در زمینه گسترش فرهنگ علوی نیز تلاش کردیم. پس از فیلم «پهلوان هرگز نمی‌میرد» و فیلم‌های «احیا» و «پهلوان واقعی» که در رابطه با شهدای حرم بود به فیلم «نذر بی بی» رسیدیم که یک کار کاملاً متفاوت است. خیلی خوشحالم که این فیلم در ایام محرم رونمایی شد و به اکران رسید و امیدوارم که این فیلم هدیه‌ای باشد به ساحت مقدس خانم فاطمه زهرا (س) و ایشان در این دنیا و آن دنیا دستگیرمان باشند و بتوانیم باز هم در این زمینه حرکت کنیم. خوشبختانه در این روزها اتفاقات خوبی برایمان افتاده است و دوست دارم همین جا اعلام کنم که فیلم بعدی‌مان «اینجا کسی منتظر است» موفق به دریافت پروانه ساخت شده است. این فیلم نیز موضوع پهلوانی و مذهبی دارد و به داستان زندگی یک پرستار و چالش‌هایی که با آن مواجه می‌شود می‌پردازد.

باز یگرانی مثل جلیل فرجاد، مهری آل‌آقا و مهرداد ضیایی در تیم بازیگران این کار هستند. همکاری با این هنرمندان چگونه شکل گرفت؟

پیش تولید هر کار سختی‌های خاص خودش را دارد و ما هم از این قاعده مستثنا نبودیم. ما کارمان را به صورت کاملاً شخصی تولید می‌کنیم و از هیچ ارگان و سازمان نهادی حمایت دریافت نکردیم و از آنجایی که اسپانسر و حمایت کننده نداشتیم تصمیم گرفتیم سراغ افراد و بازیگرانی که مناسب نقش‌های ما بودند و از نظر دستمزد با ما کنار می‌آمدند برویم و اگر در برخی از انتخاب‌هایمان کمی با چالش مواجه بودیم به این علت بوده که دست خالی بودیم که اگر بلعکس بود در انتخاب‌هایمان با وسواس بیشتری عمل می‌کردیم. اما امروز که فیلم به اکران رسیده می‌توانم بگویم که ما انتخاب‌های خوبی داشتیم که هر کدام به زیبایی در نقش‌های خودشان ظاهر شدند. از آقای جلیل فرجاد تا خانم مهری آل‌آقا، آقای مهرداد ضیایی و آقای سعید کریمی که همگی در نقش‌هایشان درخشیدند. در ابتدا تلاش ما بر این بود که آقای عنایت بخشی نقش حاج صفر را بر عهده بگیرند به خصوص با توجه به نقش آفرینی زیبای ایشان در سریال «پهلوانان نمی‌میرند» اما در نهایت با آقای جلیل فرجاد به توافق رسیدیم و ایشان سنگ تمام گذاشتند و به عشق اهل بیت و رفاقت دیرینه‌ای که با پدر مرحوم داشتند پذیرفتند که این نقش را ایفا کنند. به نوعی

به هر حال این عزیزان روزگاری زحمت زیادی برای این هنر کشیده‌اند و امروز انتظار دارند که نسل بعد از تجربه آنها استفاده کنند. امیدوارم که دوستان خوبم در عرصه سینما و تلویزیون هر چند که برای نقشی کوتاه باشد از این پیشکسوتان دعوت کنند تا این حس خوب هم برای آنها باشد و هم برای مخاطبی که اثر را می‌بیند.

سخن پایانی

من از گروه سینمایی هنر و تجربه تشکر فراوان دارم که زمینه‌ای فراهم کردند تا در سالن چهارسو از فیلم رونمایی شود و در همین سالن هم اکران فیلم آغاز شود. درست است که فیلم‌های کم‌دی تماشاگر زیادی جذب و سینما را متحول می‌کنند ولی ما در کنار آثار کم‌دی به این فیلم‌ها نیز نیاز داریم و باید بگوییم که ما اهل بیتی و حضرت زهرا بی هستیم و این نوع فیلم‌ها نیز باید جایگاه خاص خودشان را داشته باشند و امیدوارم تا امکاناتی در این راستا فراهم شود. یک سالن سینما کافی نیست و خواهش من از مسئولین است که سالن‌ها و تعداد روزهای نمایش بیشتری در اختیار این فیلم‌ها قرار دهند و تلاش کنیم که این فیلم‌ها دیده شوند. زمان یک هفته اکران برای این آثار کم است و فرصت ۶۰ روزه ماه محرم و صفر برای این دست از آثار که متعلق به اهل بیت است و برای این روزها ساخته شده است می‌تواند مورد استفاده قرار بگیرد. ما به دنبال گیشه و منفعت مالی در این زمینه نیستیم اگر در ماه‌های محرم و صفر به ما سالن‌های بیشتری اختصاص بدهند شخصاً حاضرم که مخاطبان به صورت رایگان فیلم را تماشا کنند چرا که دوست دارم مردم ببینند و این دست از آثار را ببینند. همین که اهل بیت نگاه‌ی به من داشته باشند بهترین سرمایه برای من است و اصلاً به دنبال گیشه نیستم.

ایشان مرام پهلوانی را دوباره به تصویر کشیدند و کاری کردند کارستان و باعث شدند که ما بتوانیم بیشتر تمرکزمان را روی فیلم بگذاریم و دغدغه‌مان در زمینه دستمزد بازیگران کمتر باشد. همینطور خانم آل‌آقا با اینکه بانو هستند اما من می‌گویم ایشان نیز پهلوانانه آمدند و بدون هیچ چشم‌داشتی در کنار پروژه قرار گرفتند. آقای مهرداد ضیایی در دقیقه ۹۰ به کار ملحق شدند چرا که ما در ابتدا برای این نقش قراردادی با آقای حسن اسدی بسته بودیم اما از نظر زمانبندی و برنامه‌ریزی با پروژه دیگر ایشان به چالش برخوردیم و در آن وضعیت پیچیده از آقای ضیایی درخواست کردیم و ایشان هم لطف کردند و پذیرفتند. تمامی عوامل این فیلم از بازیگران تا تدوینگر دوم فیلم آقای حامد محمدیان، برادران تیموری که موسیقی متن را بر عهده داشتند و تصویربردار آقای سعید امیری صمیمانه و به عشق اهل بیت و حضرت زهرا لبیک گفتند. این عشق و علاقه و همکاری در روزگاری که برای کوچکترین کارها باید ابتدا هزینه بردارید ستودنی است و به نظر منشا همه این‌ها رمز و رازی است که بین ما و اهل بیت وجود دارد. دو پلتفرم فیلمو و هاشور در پی این کار هستند تا اکران آنلاین این فیلم را انجام دهند و شبکه‌های مختلف تلویزیونی می‌خواهند این فیلم را پخش کنند و چه چیز از این زیباتر اما یک نکته مهم برای خود من این بود که توانستم پیشکسوتان سینما را نیز در این فیلم دور هم جمع کنم سراغ آقای رحمان مقدم همینطور آقای جواد زیتونی و آقای غلامرضا اسانلو رفته و با حضور این پیشکسوتان توانستیم یک کار در خور توجه را بسازیم که در نهایت قضاوت میزان موفقیت فیلم بر عهده مخاطب است و امیدوارم که نمره قبولی از مخاطب بگیریم. متأسفانه پیشکسوتان سینما و تلویزیون تئاتر را فراموش کرده‌ایم و به نظر من این یک ضربه مهلک به آثار امروز می‌زند.